

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Η ΛΙΛΙΑΝ ΧΑΡΒΕΪ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Πώς η μικροκαμωμένη γήρσα της έδόνης κατέπληξε και θάρπωσε τούς 'Αμερικανούς)

Ένα εκφραστικό προφίλ της Χάρβεϊ.

νόθη το αντίθετο, γιατί η Λίλιαν Χάρβεϊ θάρπωσε το Χόλλυγουντ. Η Εύρωπαια βεντέτα, από την πρώτη στιγμή της άφιξής της εκεί, έδειξε ότι είχε εξαιρετικότερη περισοτέρο απ' όλες τις 'Αμερικανίδες συναδέλφους της. Και το Χόλλυγουντ που δεν περίμενε ποτέ ένα τέτοιο πράγμα, έμεινε με ανοιχτό το στόμα.

Πώς να μη θαμπώσει όμως το Χόλλυγουντ η γοητευτική Λίλιαν; Όταν έφτασε εκεί, φορούσε στο δάχτυλό της ένα δαχτυλίδι μ' ένα διαμάντι είκοσιπέντε καρατίων! Τα χέρια της ήσαν ως τους άγκυρες σκεπασμένα από άδομαντοκόλλητα βραχιόλια. Στα γυμνά της πόδια φορούσε σανδάλια, τα όποια άφριαν να διακρίνονται τα περιποιημένα δάχτυλά της. Τα δαχτυλάκια αυτά, όχι μόνον ήσαν πεντικουρισμένα στην έντελεια, αλλά και βερικωμένα κατακόκκινα! Επίσης η Λίλιαν είχε φέρει μαζί της από την Εύρωπη και το αυτοκίνητό της, μια 'Μεργα-σεντέζ' κατάλευκη σαν το χιόνι, και τόσο μακριά, όσο κανένα από τα πολυτελή αυτοκίνητα του Χόλλυγουντ.

Όσο για τις τουαλέτες της, ήσαν πιο ιδιότροπες, πιο εξωφρενικές και πιο τολμηρές από όλες τις τουαλέτες των ηλικιών άστέρων του Χόλλυγουντ. Η κακώς γλώσσος του Χόλλυγουντ λένε σχετικώς πως ούτε η τουαλέτες, τις όποιες φορεί η Τζόαν Χάρλοου επί της δόνης, ή όποιες ως γνωστόν προεκάλεσαν επανάστασι στο Χόλλυγουντ, δεν έχουν το τολμηρό ντεκολτέ που έχουν ή τουαλέτες της Λίλιαν Χάρβεϊ στις δημόσιες εμφανίσεις της.

Και ως κορίτσια σε όλ' αυτά, η Λίλιαν Χάρβεϊ έφτασε στην 'Αμερική με την ιδιωτική της ζωή σκεπασμένη μ' ένα πέλοιο μυστηρίου. Ήταν παντρεμένη με τον Βίλλυ Φόρτς; Δεν ήταν; Πήγε στην 'Αμερική γιατί πήγε εκεί και ο 'Ανθ' Γκαρά, ο Γάλλος επαρτνέρ της; Μυστήριο!

Το γεγονός άποδομήποτε είναι ότι η Λίλιαν Χάρβεϊ είχε ένα σωρό ενδιαφέροντα πράγματα να δείξει στο Χόλλυγουντ, ενώ το Χόλλυγουντ δεν έχει να δείξει τίποτε το ενδιαφέρον στη Λίλιαν Χάρβεϊ.

Όλες ή όλες Εύρωπαιές έγνωσαν κάποια άμηχανία και κάποια δειλία, διαν βρέθηκαν για πρώτη φορά στην άμερικανική κινηματογραφούπολι. Η Λίλιαν Χάρβεϊ όμως δεν τ' έχασε καθόλου. 'Αλεξανδρίας αυτή κάνει κάθε μέρα τούς κατοίκους του Χόλλυγουντ να τ' χάνουν μαζί της.

Ένα πράγμα που έβοήθησε έξαιρετικά τη Λίλιαν Χάρβεϊ στον άμεσο έγκληματισμό της στο Χόλλυγουντ, ήσαν τ' θαύματα άγγλικά της. Μολονότι ως τώρα δεν έχει παίξει παρά μονάχα σε γερμανικές και γαλλικές ταινίες, μιλάει τα άγγλικά περίφημα. Είναι άλλωστε ή μητρική της γλώσσα, γιατί ή Λίλιαν Χάρβεϊ γεννήθηκε στην 'Αγγλία, από 'Αγγλους γονείς, μολονότι όλη την παιδική και τη νεανική της ηλικία την πέρασε στη Γερμανία.

Τη χορευτική ικανότητα της Λίλιαν Χάρβεϊ και την τέχνη της στο τραγούδι την ξέρουμε. Έκείνο όμως που δεν ξέρουμε, είναι ότι για λόγους άκνημνάσεως του σώματός της έχει γίνει τελεία σχολειόδατις και κάθε μέρα χορεύει επάνω στο σχολιό κ' όστι αντίθετως απ' όλες τις 'Αμερικανίδες συναδέλφους της, δεν κάνει κανενός είδους διαίτα. Η Λίλιαν γευματίζει τακτικώτατα κάθε μεσημέρι στο έστιατόριο του στούντιο και τρώει χωρίς κανένα περιορισμό, πατάτες, κρέας, λακάνικα και άφθονα γλυκά. Η δυστυχ-

σμένες συνάδελφοί της, που για να διατηρήσουν την κομψότητα της σιλουέτας τους γευματίζουν γλισχρότατα με μια σαλάτα μαρούλι ή μ' ένα ξερό μπαρτέκι, την κυττάζουν με φθόνο, και άν τ' βλέμματά τους είχαν φονική δύναμη, άσφαλώς ή Λίλιαν Χάρβεϊ δεν θ' έζοισε τώρα. Τί ανάγκη όμως έχει από διαίτα ή Λίλιαν Χάρβεϊ, έφόσον κυριεύει μόλις σαρανταπέντε κιλά (περί τις τριαντατέσσερες όκάδες).

Η μόνη έκπληξις που ένωωσε ή Λίλιαν Χάρβεϊ όταν έφτασε στην 'Αμερική, ήταν το εμπέγγκαλοσ που της έχαιρε ή έταιρεία της. 'Αμπέγγκαλοσ λέγονται στο Χόλλυγουντ ή μικροσκοπικές βύλλες, ή όποιες βρίζονται μέσα στον περίβολο του στούντιο και τις όποιες ή έταιρεία θέτει στη διάθεσι των άστέρων της για να μπορούν να ντυθούν, ν' αναπαυθούν και να κοιμηθούν το βράδυ, τις ήμέρες κατά τις όποιες έχουν πολλή δουλειά στο στούντιο.

Ένα τέτοιο εμπέγγκαλοσ έκτισε ή έταιρεία 'ΕΦός' άποκλειστικώς για τη Λίλιαν Χάρβεϊ. Τα χρώματα που έπικρατούν σ' αυτό, είναι το βερικκό, το γαλανό, το άνοιχτό πράσινο και το άνοιχτό κίτρινο, είναι δε συνδυασμένα με πραγματική άρμονία, που προκαλεί τον θαυμασμό. Η πολυτέλεια της έπιπλώσεως είναι άράνταστη. Τα έπιπλα του σαλονιού είναι ταπετσαρισμένα με λευκό βελούδο και έχουν μορφοτήρες από άληθινή φορμιά. 'Αόουη κ' από τα άματσούρο, άντι για κρέσια, κρέμονται ούρες από έρμιάνα. Μέσα στο σαλόνι έπάσχει κ' ένα θαυμάσιο πίνακ' από κατάλευκο ξύλο, για να άδεικται ή χαριτωμένη βεντέτα στο τραγούδι. 'Υπάρχει μέσα στο σαλόνι και μια χαριτωμένη βιτρίνα που περιέχει ένα... ζωολογικό κήπο. Άληλαδ ή με πλήρη σωλογη από ζώα άγρια και ήμερα, καμωμένα όια από γυαλί!

Στην τραπεζαρία κυριαρχεί το πράσινο χρώμα, ή δε ταπετσαρία των τοίχων είναι μια ώρωσιτάτη αναπαράστασις κήπου με όπωροφόρα δέντρα, τόσο φυσική, ώστε τού έρχεται κανενός ν' άπλώσει το χέρι του και να κόψει ένα πορτοκάλι ή ένα ροδάκινο.

Η μικροσκοπική κουζίνα της βύλλας είναι χιονώδους λευκότητος και λειτουργεί άποκλειστικώς με ηλεκτρισμό. Δεν έχει κανείς παρά να πατήσει ένα κουμπιό για να γίνουν όλες ή δουλειές, πλύσιμο πιάτων, σφούγγισμα, ψήσιμο φαγητών, γύρισμα της μαγιονέζας, κτλ.

Στο επάνω πάτωμα της θαυμασίας αυτής βύλλας βρίσκεται το μπουντουάρ και ή κρεβατοκάμαρα της Λίλιαν Χάρβεϊ. Τα δωμάτια αυτά είναι τόσο άριστογρηματικά διακοσμημένα και έπιπλωμένα, ώστε όποιος τ' βλέπει νομίζει ότι βρίσκεται στα παραθύρια της Χαλιμάς. Μόνον εκεί σιγαντά κανείς παρόμοια πολυτέλεια.

Τόν ένα τοίχο του μπουντουάρ τον καλύτερι δόλοληρον ένας πέλοριος καθρέφτης. Ο καθρέφτης αυτός φωτίζεται από ηλεκτρικούς λαμπτήρας που είναι έντελώς άθετατοι. Μερώς στον καθρέφτη έχει τοποθετηθεί το τραπέζι της τουαλέτας γεμάτο με τα πιο χαριτωμένα, κομψά και πολυτελή άντικείμενα τουαλέτας που μπορεί ποτέ να φαντασθί μια γυναίκα. Τα χρώματα που κυριαρχούν στο μπουντουάρ αυτό είναι το βερικκό και το γαλάζιο. Στην άλλη πλευρά του μπουντουάρ είναι τοποθετημένη μια σαλ-λόγγα από βερικκό άλλάκι, τ' παράθυρα σκεπάζονται με κουρτίνες από σουρωτή μουσελίνα, το δε πάτωμα είναι σκεπασμένο με ένα μεγάλο βερικκό χαλί με γαλάζια σχέδια.

Το χαρτί του τοίχου της κρεβατοκάμαρας της Λίλιαν Χάρβεϊ παρηγγέλιει ειδιόκως γι' αυτόν τον σκοπό. Είναι όλο διακοσμημένο με μενταλίον, που παριστάνουν την ίδια τη Λίλιαν Χάρβεϊ, με τ' διάφορα κοστούμα που φορούσε στην μεγαλειότητα έπιτυχία της, στην ταινία: «Το Συνέδριον χορεύει». Σε ποιά άλλη πρωταγωνίστρια έγιναν ποτέ τέτοιες κολακευτικές περιποιήσεις από μέρος της έταιρείας στην όποια εργάζεται;

Ο ένας τοίχος της κρεβατοκάμαρας είναι κούφιος και μέσα σ' αυτόν είναι χτισμένη ή ντουλάπα για τις τουαλέτες της Λίλιαν. Το κρεβάτι είναι χαμηλό σε ύψος «άμπερ» σύμφωνα με το χαρτί του τοίχου, όπως κ' όια τ' άλλα έπιπλα του δωματίου.

Γενικά ή βύλλα αυτή είναι τόσο τελεία από πάσης άπόψεως, τόσο κομολιστική, ώστε φαίνεται καμωμένη μάλλον για να την θαυμάζει κανένας απέξω σαν ένα κομφοτέλιγμα και όχι για να ζή μέσα σ' αυτήν. Μολαταύτα ή Λίλιαν Χάρβεϊ όχι μόνον θ' άργήσει στο εμπέγγκαλοσ της τις ήμέρες κατά τις όποιες θ' εργάζεται στην έταιρεία, αλλά άπερασιώς να κατοική μονίμως σ' αυτό και να μνη νομισθί άλλο σπίτι στο Χόλλυγουντ.

— Έίμαι πολύ συγκινημένη από την λεπτότητα της έταιρείας μου, έδήςλωσε σ' έναν 'Αμερικανό καθρέφτη που την έπισκέ-

Η Λίλιαν Χάρβεϊ, με μια από τις τουαλέτες που έσκανδάλιαν το Χόλλυγουντ.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ

Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΡΝΤΟΥΤΣΙ

(Η ζωή του και τὸ ἔργο του)

ΣΦΑΛΩΣ ὁ δυνατότερος ποιητῆς τῆς νεωτέρας Ἰταλίας εἶνε ὁ Ἰωσίας Καρντούτσι. Ἀλλὰ γιὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστη ὁ Καρντούτσι ἔχει κ' ἕνα ἄλλο ἀκόμη μεγάλο προσόν. Εἶνε ὁ μέγας φιλέλληνας, ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἄφησε καμμὶ εὐκαιρία χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τὴ φωνή του γιὰ τὰ ἐλληνικὰ δίκαια καὶ νὰ χορηγήσῃ τὴ λύρα του ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας.

Ἔχουν περάσει περισσότερα ἀπὸ εἰκοσι πέντε χρόνια, ὅταν νεώτατος εἶχα τὴν τιμὴ νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ στὴ Μπολόνια, ὅπου ἔζησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὡς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἦταν παιὶ γέρος, σωριασμένος σὲ μὴ πολυθρόνα, σχεδὸν τέλεια παράλυτος. Ἦ δροντερή φωνή του εἶχε παιὶ ἀδυνατίσει, ὥστε μάλιστα ν' ἀκούγεται

καὶ μόνο δύο μεγάλα φλογόβλα μάτια, κάτω ἀπὸ τὰ πικρὰ του φρύδια, ἔδειχναν ἀκόμη τὴ ζωὴ ποὺ σιγά-σιγά τοῦ ξέφευγε.

Μάλιστα ἄκουσε διτὴ ἡμῶν Ἕλληνας, δοκίμασε μὴ ἐξαιρετικὴ χαρὰ. Μ' ἐδέχθηκε μὲ συγκίνησι καὶ μὴ μίσησε γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅχι τὴν ἀρχαία, ἀλλὰ τὴ σημερινή, τὴν ὅποια μολονοῦτι δὲν κατορθώσασε ποτὲ νὰ ἐπισκεφθῇ, ἐν τούτοις τὴν ἐμάντευσε μὲ τὴν ποιητικὴ ψυχὴ του καὶ τὴν ἀγατοῦσε.

Σταγίως Ἕλληνας εἶχε μελετήσει περισσότερο ἀπ' αὐτὸν τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ποιητὰς καὶ εἶχε ἐμβαθύνει τόσο εἰς τὸ πνεῦμα των. Ἦ ποιήσι του ὅλη εἶνε ποτισμένη ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ μὀρφωσι, εἶνε ὁ κλασσικὸς ποιητῆς ποὺ ξαναζωντανεύει τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα στὰ ποιήματά του.

— Εἶμαι Ἕλληνας κατὰ τὴ μὀρφωσι καὶ τὴν ψυχὴ, μὴ εἶτε μὲ φωνὴ ἀδύνατη καὶ γεμάτη συγκίνησι. Ἦ ἰδέες μου γιὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πατρίδα ἔχουν ἐμπνευσθεῖ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων προγόνων σας. Ἀλλὰ καὶ ἡ νέα Ἑλλάδα δὲν μὲ ἐνδιαφέρει λιγώτερο. Οἱ ἥρωες τῆς Ἐπαναστάσεως μὴ εἶνε ἀγαπητοὶ καὶ μ' ἐνθουσιασμοῦ δίδαξα τὴν ἱστορίαν τῆς ἀπελευθερώσεώς σας, ποὺ εἶνε ἕνα ὑπέροχο ποίημα...

Καὶ σὰν νὰ ὄνειρεύετο, ἐπιθύροσε μερικὸς στιχοῦς του ποὺ ἐφαίταν τὴν Ἑλλάδα:

Ὡ Πάρος, ὦ Ἑλλάδα, γαλήνια ἀρχαία (ἀγῆς), δώστε μου τὰ μάρμαρα καὶ τὰ τραγοῦδι (δια...

Ἀληθινὰ θὰ ἔγραφε νὰ ἔχη ψυχὴ ἐλληνικὴ ὁ ποιητῆς ποὺ ἔγραψε τὴς «Ἑλληνικὴς Ἀνοίξεις», τὸν ὑπέροχο ἐκεῖνο ἐλληνοϊταλικὸ ἔμνη ποὺ ἐνάεινε τοὺς δύο πολιτισμοὺς, οἱ ὅποιοι ἐφύτισαν ὅλο τὸν κόσμο.

Ἀπὸ τὴ θαυμασίαν μετάφρασι τοῦ Στεφάνου Μαρξζώκη θὰ δώσω ἕνα ἀποσπασμα ἀπὸ τὸ ὑπέροχο αὐτὸ ἔργο:

Οἱ ἄλλοι Θεοὶ πεθαίνουσι, μὰ τῆς Ἑλλάδος μόνου

βασιλεῖα δὲν ξέρονται, κοιμῶνται στοὺς κορμῶν τῶν δένδρων μὲς τὰ πέλαγα, στὰ ἄρη ἔχουσι θρόνον,

φθῆ. Οὔτε στὸ δνειρὸ μου δὲν εἶχα ἰδεῖ ποτὲ μὴ τόσο κομψὴ καὶ χαριτωμένη κατωσία. Ποτὲ δὲν μὴ ἄρεσαν τὰ μεγάλα σπῆτια. Τὸ εμπνευστικὸν αὐτὸ εἶνε ἀκρίβως ὅτι μὴ χροιάζεται.

Ἦ ἐταιρεία «Φῶξ» ἀνέθεσε στὸν Τζῶε Στράσσονερ νὰ σχεδιάσῃ τὴς τουαλέτες τῆς Ἀλιαν Χάρβεϊ, ἀσφαλῶς ὅμως αὐτὲς ποὺ θὰ γίνουσι στὴν Ἀμερική δὲν θὰ εἶνε πὸ τοιμηρὲς ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ἔφερε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Ὅλες ἡ βραδινὲς τῆς τουαλέτες εἶνε ἐντελῶς χωρὶς πλάτη καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφθανε αὐτὸ τὸ νεοκλατῆ, ἔχουσι καὶ τρίγωναν ἀνοίγματα στὰ πλάγια. Δύο ἀπ' αὐτὲς ἔχουσι καὶ δύο παρῳσια τριγωνικὰ ἀνοίγματα ἔμπροσ, πάνω ἀπὸ τὴν μέση καὶ ἔτσι δὲν καλύπτουσι παρὰ μόνον ὅτι εἶνε ἀπαραίτητο. Ὅλες εἶνε πολὺ μακρῶς, ἀλλὰ ἀνωτικὲς στὰ πλάγια πάνω ἀπὸ τὸ γόνατο, εἶνε δὲ κομμωμένες ἀπὸ ἄσπρο κορῆ, ῥοῦ βαλοῦδο, μαῦρο σατέν καὶ κίτρινο καὶ μπλε συμφόν.

Οἱ θηλικὸι ἀστέρες τῆς κημηματογραφουπόλεως εἶνε ἀνάστατοι ἀπὸ τότε ποὺ ἀφίχθη στὸ Χόλλυγουντ ἡ Ἀλιαν Χάρβεϊ καὶ παρακολούθηον κάθε τῆς ἔθιμα μὲ περιέργειαν καὶ φθόνον.

Πρόκειται ἄραγε ἡ μικροκομμωμένη θετικέττα νὰ ἐπιστάσῃ τῆς βασιλισσῆς τῆς δόξης;

Ὁ Καρντούτσι ἄλλοτε πρὸ τοῦ θανάτου του.

στ' ἄνθη, στοὺς ποταμοὺς. Ἀτράχοι μπρὸς στὸ Χριστὸ, μέσα στὰ μάρμαρα τῶν τ' ἄνθος τ' ἄγγο τοῦ κάλλους τῶν σὲ σώματα γυμνά, στ' ἄσματα λάμπουσι, Δίνα μου, μόνῃχα στ' ἄσματά τῶν τὰ νεῖατα τὰ χρυσά.

Νέος ἀκόμη ὁ Καρντούτσι, στὰ πρώτα ποιήματά του ἐφαίλε τὸ Φοῖβο Ἀτῶλωνα, τὴν Ἀφροδίτη, τὴ Σαπφῶ, τὸν Προμηθεῖα, τὸν Ὅμηρο καὶ, θυμίζοντας τὰ θαύματα τῆς Σαλαμίνος καὶ τῶν Πλαταιῶν, ἔδειχνε στοὺς Ἰταλοὺς τὸ δράμα ποὺ φέρνει στὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὅποια, δοῦλοι ἀκόμη τότε, ποθοῦσαν διολυθῆσαι.

Μὰ ὁ ποιητῆς ποὺ ἐφαίλε τοὺς ἀρχαίους, δὲν ἀποφοῦσε νὰ μὴ θαυμάσῃ τὸ μεγαλοῦργημα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ποὺ, σὰν φοίνικας, ξαναγεννήθηκε μέσα ἀπὸ τὴ στάχτη. Καὶ παρακολούθησε ὅλα τὰ γεγονότα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ τραγοῦδιὰ ποὺ ἔγραψε σχετικῶς μὲ τὰ συμβάντα τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος.

Ὅταν διώχτηκε ὁ βασιλεὺς Ὀθων, ὁ Καρντούτσι, βαθύτατα δημοκρατικῶς, χάριξε κ' ἔγραψε ἕνα ποίημα ἐνθουσιαστικὸ γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἀριστείδου καὶ Ἀριστογείτονος ποὺ «ἐλευθέρωσαν τὸ ἱερὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἀπ' τὸν... τύραννο!...».

Ὅταν ἀργότερα, τὸ 1897, ἔμαθε ὁ ποιητῆς διτὴ οἱ Ἕλληνες ἠτήθησαν κ' ὅτι οἱ Τούρκοι μετῆκαν στὴ Θεσσαλίαν, δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὴ λύπη του καὶ τὸ θυμὸ του κ' ἔγραψε ἕνα ποίημα γεμάτο φλόγα, ἕνα ἀληθινὸ μαστίγι γιὰ τὴν Εὐρώπη:

Ὅλη τὴν ὥραν ποὺ ἔμεινα μαζί του, ὁ Καρντούτσι δὲν μὴ μίλησε γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Πρὸ λίγων ἡμερῶν εἶχε πάρει τὸ βραβεῖο Νόμπελ, τὸ ὅποιο θὰ τοῦ ἔδινε πλέον τὴν οικονομικὴ ἀνακούφισι ποὺ τοῦ ἔλειπε τόσα χρόνια. Γιὰ τὸν μέγας ποιητῆς ζῶσε σὲ οικονομικὴ στενοχώριαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Περιφρανος καὶ ἀκατάδεκτος ὅπως ἦταν, ἔκρινε τὴ φτώχεια του ἀπ' ὅλους. Τέλος ὅμως τὸ ἔμαθε ἡ βασίλισσα Μαργαρίτα, ἡ μητέρα τοῦ σημερινοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, μὴ ὑπέροχη γυναῖκα στὴ μὀρφωσι καὶ τὴν ψυχὴ. Καὶ θέλησε νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ἀλλὰ πῶς νὰ τοιμήσῃ νὰ τοῦ κάμῃ μὴ τέτοια πρότασι; Ἦ μεγαλόκαρδη βασίλισσα ὅμως βρῆκε τέλος ἕνα μέσο θαυμάσιον.

Μὴ μέρη πῆγε στὸ σπίτι τοῦ ποιητοῦ γιὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ δῆθεν. Τὴν δέχτηκε στὸ γραφεῖο του, τοῦ ὁποῖου γύρω οἱ τοίχοι ἦσαν σκεπασμένοι ἀπὸ τὴ σπουδαία βιβλιοθήκη του. Ἦ Μαργαρίτα, μαριώδης βιβλιόφιλη κ' αὐτῆ, ἐκύτταξε γιὰ πολὺ τὰ βιβλία κ' ἔπειτα εἶπε στὸν ποιητῆ:

— Πῶσο θὰ ἤθελα νὰ ἔχω αὐτὴ τὴ βιβλιοθήκη!

Ὁ Καρντούτσι δὲν ἤξερε τί νὰ τῆς ἀπαντήσῃ. Νὰ τῆς ἀρνηθῇ δὲν τοιμοῦσε, γιὰ τὴν θαυμάζε περισσότερο ἀπὸ βασίλισσα, ὡς ἔξοχη γυναῖκα. Ἦ Μαργαρίτα ὅμως εἰκόλυσε τὴ λύσι:

— Θὰ μὴ τὴν ποιήσῃς, τοῦ εἶπε, κ' ἐγὼ θ' ἀναλάβω τὴν ὑποχρέωσι νὰ σοῦ τήρησι;

Ὁ Καρντούτσι κατάλαβε, ἀλλ' ἦταν τόσο λεπτὴ ἡ χειρῳνομικὴ τῆς βασίλισσας, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ μὴ τὴν δεχθῇ. Καὶ τὴν ἄλλη ἡμέραν ὁ ποιητῆς ἔλαβε ἕνα τσεκ ἰδιαοοῖων κηλιῶδων φραγκῶν... ἀντίτιμον τῆς διβλιοθήκης, τὴν ὅποια ποτὲ δὲν παράλαβε ἡ βασίλισσα. Τὴν ἴδια ἔποχὴ ὁ Καρντούτσι ἔλαβε κ' ἕνα ἄλλο χαρτὶ ἀπὸ τὴ Μαργαρίτα. Ἦταν μὴ συμβολαιογραφικὴ πράξι, μὲ τὴν ὅποια ἡ βασίλισσα ἀγόραζε τὸ σπίτι ποὺ κατοικοῦσε μ' ἐνοίκιο ἐπὶ σαράντα χρόνια ὁ ποιητῆς καὶ τοῦ τὸ ἐχάρηζε.

Κι' ἔτσι τὰ στερνὰ του χρόνια ὁ μέγας ποιητῆς τὰ πέρασε μὲ ἄνεσι οικονομικὴ καὶ μάλιστα ἔπειτα ἀπὸ τὸ βραβεῖο Νόμπελ. Ὁ ἴδιος δέβεια δὲν μποροῦσε ν' ἀπολαύσῃ πῆ τὸν πλοῦτο, γιὰ τὴν βρισκοταν κορφομένος ἀπὸ τὴν παραλυσία στὴν πολυθρόνα του. Ἀλλ' ἦταν τοῦλάχιστον ἥσυχος, γιὰ τὴν ἔλειπα ἀπὸ τὸ θάνατό του ἡ γυναῖκα του, ἡ κόρη του καὶ τὰ ὄρφανὰ παιδιὰ τῆς κόρης του δὲν θὰ ἐμγόντουσαν στοὺς δρόμους. Οἱ πολιτικῶνοιο λαοὶ γνωρίζουσι νὰ ἐκτιμῶσι τοὺς ἐξαιρετικῶς ἀνδρας τῶν κ' ἡ Ἰταλία, διὰ τῆς βασιλίσσης τῆς, δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ καθῆρον τῆς σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλεῖταρα παιδιὰ τῆς.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ